DZIENNIK URZĘDOWY
MINISTERSTWA SPRAWIEDLIWOŚCI

WARSZAWA. Nr 9. 15 września 1938 r.

TREŚĆ:

OKÓLNIK Nr 1884/I. K./38

w sprawie zastrzeżeń dotyczących utraconych dokumentów na okaziciela.

Do Panów Prokuratorów Sądów Apelacyjnych i Okręgowych.

Władze prowadzące dochodzenia rozsyłają nieraz zbyt pochopnie do instytucyj bankowych i emisyjnych zastrzeżenia, dotyczące utraconych dokumentów (papierów, tytułów) na okaziciela (np. pożyczek, akcji, listów zastawnych). Pewność obrotu dokumentami tego rodzaju, która leży zarówno w interesie publicznych instytucyj bankowych i emisyjnych, jak i instytucyj i osób prywatnych, oraz wzgląd na techniczne trudności, związane z kontrolą zastrzeżonych dokumentów, wymaga wielkiej oględności przy dokonywaniu zastrzeżeń i ograniczenia ich do przypadków niezbędnej potrzeby. W związku z tym zarządzam w szczególności co następuje:

1) Zastrzeżenia należy ograniczyć tylko do przypadków utraty dokumentu na okaziciela na skutek przestępstwa. Gdy posiadacz dokumentu zgubi go — pozostaje mu tylko droga amortyzacji sądowej (umorzenia) dokumentu, jeżeli prawo tę drogę przewiduje.

2) Osoba, składająca zawiadomienie o utracie dokumentu na okaziciela, powinna uprawdopodobnić okoliczność, iż dokument taki po-

siadała, oraz że go utraciła wskutek przestępstwa. Wyliczenie wszystkich sposobów takiego uprawdopodobnienia nie jest możliwe; należeć tu będzie np. przedstawienie pisemnego dowodu nabycia dokumentu na okaziciela lub ksiąg handlowych stwierdzających odnośny zapis. Jednakowoż także stwierdzenie nabycia i utraty dokumentu ze strony bezwzględnie wiarogodnej osoby powinno wystarczyć.

3) Osobę, która zawiadamia o utracie dokumentu na okaziciela, należy z całym naciskiem uprzedzić o odpowiedzialności karnej za zawiadomienie o niepopełnionym przestępstwie (art. 147 k. k.), jak również o odpowiedzialności za fałszywe oskarżenie (art. 143 k. k.) W związku z tym należy zwrócić jej uwagę, aby przed złożeniem zameldowania jak najstaranniej przeszukała wszelkie schowki, w których utracony dokument mógłby się znajdować.

4) Zastrzeżenie jest zawiadomieniem, iż dokument na okaziciela został utracony wskutek przestępstwa, w przewidywaniu możliwości, że przestępca bądź osobiście, bądź przy pomocy wspólników będzie się starał zbyć zastrzeżony dokument. Treść zastrzeżenia powinna więc być dostosowana do pojęcia zastrzeżenia, tj. ograniczać się do zawiadomienia, że posiadacz ściśle określonego dokumentu na okaziciela utracił go wskutek przestępstwa, oraz do prośby o roztoczenie bacznej uwagi nad osobami, które zgłoszą się z zastrzeżonymi dokumentami, i o powiadomienie organu, od którego pochodzi zastrzeżenie, o wyniku tej kontroli. Zastrzeżenia tego rodzaju, jak zakaz honorowania zastrzeżonych dokumentów, nie są dopuszczalne.

5) Wysłanie zastrzeżenia powinno nastąpić z chwilą, gdy organ prowadzący dochodzenie nabierze przekonania, iż dokument na okaziciela został utracony wskutek przestępstwa i że zachodzi potrzeba dokonania zastrzeżenia. W razie zwłoki w rozesłaniu zastrzeżenia, dokument może przejść już przez wiele rąk, i zastrzeżenie okaże się tylko zbędnym obciążeniem instytucyj bankowych.

6) Zastrzeżenie może być tylko wtedy dokonane, gdy osoba, która utraciła dokument na okaziciela, dokładnie ten dokument oznaczyła, przez podanie jego nazwy, wysokości oprocentowania, numeru emisji i serii oraz numeru kolejnego dokumentu, wartości nominalnej i w miarę potrzeby innych danych służących do dokładnego określenia dokumentu.

7) Sprawy, w których dokonano zastrzeżeń, należy prowadzić możliwie jak najszybciej. Po stwierdzeniu, że sprawcy przestępstwa nie da się wykryć, należy dochodzenie niezwłocznie umorzyć. W przypadku, gdy z powodu umorzenia dochodzenia, odebrania zastrzeżonego dokumentu lub z jakiegokolwiek innego powodu zastrzeżenie stało się bezprzedmiotowe, należy bezzwłocznie je odwołać przez zawiadomienie tej instytucji, wobec której uczynione zostało.

8) Ze względu na charakter obrotu kuponami dokumentów na okaziciela, zbliżony do obrotu gotówkowego, oraz ze względu na szczególnie wielkie trudności związane z nadzorowaniem zastrzeżonych kuponów, zastrzeżenie co do kuponów wymaga zawsze zezwolenia prokuratora sądu okręgowego, który może je udzielić tylko w przypadkach zupełnie wyjątkowych, np. gdy została skradziona bardzo znaczna partia kuponów, a nie ma widoków wykrycia sprawcy w inny sposób, jak tylko przez dokonanie zastrzeżenia.

9) Powyższe zasady należy odpowiednio zastosować i w miarę potrzeby uchylić dokonane już zastrzeżenie w przypadku, gdy instytucja bankowa, do której przesłano zastrzeżenie przed wydaniem niniejszego okólnika, zwróci się o skontrolowanie zastrzeżenia.

Panowie Prokuratorzy zechcą w powierzonych im okręgach podać do wiadomości treść niniejszego zarządzenia wykonawczym organom policyjnym oraz czuwać nad ścisłym jego wykonywaniem.

Warszawa, dnia 2 września 1938 r.

Minister Sprawiedliwości:
W. Grabowski

KOMUNIKAT

w sprawie zaliczek na uposażenie z zaopatrzenia emerytalnego.

Do wiadomości władz asygnujących wymiaru sprawiedliwości i więziennictwa.

Ministerstwo Skarbu, Warszawa, dnia 3 sierpnia 1938 r. Nr D. III.13.397/3/37. Do Kancelarii Cywilnej Prezydenta Rzeczypospolitej, Biura Sejmu i Senatu, Najwyższej Izby Kontroli, Prezydium Rady Ministrów i wszystkich Ministerstw w miejscu.

Zmieniając częściowo postanowienia okólnika Ministerstwa Skarbu z dnia 5 marca 1936 r. L. D. III. 3966/1/35 (Komunikat, ogłoszony w Dzienniku Urzędowym Min. Sprawiedl. z 1936 r. Nr 6), dotyczące potrącenia zaliczek na uposażenie z zaopatrzenia emerytalnego, Ministerstwo Skarbu komunikuje, iż rozwiązanie stosunku służbowego z funkcjonariuszem państwowym i przyznanie mu zaopatrzenia emerytalnego nie stanowi zmiany charakteru prawnego pobranej zaliczki na uposażenie w służbie czynnej i nie pozbawia Skarbu Państwa prawa do potrącenia z zaopatrzenia emerytalnego rat na spłatę zaliczki, niezależnie od ograniczeń przewidzianych w przepisach egzekucyjnych, ponieważ nie anuluje zgody funkcjonariusza na dokonywanie potrąceń na poczet zaliczek, w sposób określony w okólniku Prezesa Rady Ministrów z dnia 22 czerwca

1934 r. L. 42-2/18 (Okólnik, ogłoszony w II Zb. rozp. i ok., poz. 116), wyrażonej w podaniu o zaliczkę.

Postanowienia ust. 2 okólnika Ministerstwa Skarbu z dnia 5 marca 1936 r. L. D. III. 3966/1/35 (Ogłoszony w Dzienniku Urzędowym Min. Sprawiedl. z 1936 r. Nr 6) mają analogiczne zastosowanie do obniżenia emerytom wysokości normalnych rat zaliczek na uposażenie lub rat zmniejszonych w myśl ust. 4 tego okólnika.

KOMUNIKAT

w sprawie zapotrzebowań na niektóre roczniki Dziennika Ustaw R. P. i Zbioru Orzeczeń Sądu Najwyższego.

Do Panów Kierowników sądów i prokuratur.

Administracja Wydawnictw Ministerstwa Sprawiedliwości posiada na składzie pewne ilości zbroszurowanych kompletów Dziennika Ustaw R. P. z lat 1925 — 1934 i Zbioru Orzeczeń Sądu Najwyższego (I Izba Cywilna 1929 r., III Izba Cywilna 1929 r. — 1932 r., Zgromadzenie Ogólne Izb Cyw. S. N. 1922 r. — 1931 r.), które mogą być przekazane do użytku służbowego sądom i prokuraturom.

Celem uzupełnienia braków lub zastąpienia zniszczonych egzemplarzy Panowie Kierownicy sądów i prokuratur mogą zgłaszać zapotrzebowania na wymienione wydawnictwa do Redakcji Dziennika Ustaw R. P. (Warszawa, Długa 50) do dnia 31 października 1938 r. Zapotrzebowania sądów grodzkich powinny być kierowane do Panów Prezesów sądów okręgowych, którzy sporządzą zapotrzebowania dla podległych im okręgów.

KOMUNIKAT

w sprawie ułatwień w nabywaniu „Ustaw i Rozporządzeń z lat 1918—1934".

Sędziowie i prokuratorzy mogą nabywać wydawnictwo Ministerstwa Sprawiedliwości „Ustawy i Rozporządzenia z lat 1918—1934" (8 tomów, suplement i skorowidz) po cenie ulgowej zł 94.— płatnej w dziesięciu miesięcznych ratach po zł 9.40. W cenie tej są już wliczone koszty przesyłki.

Zamówienie według niżej zamieszczonego wzoru należy przesłać do Redakcji Dziennika Ustaw R. P. Warszawa, Długa 50, za pośrednictwem sądu (prokuratury), w którym zamawiający pełni służbę.

Redakcja Dziennika Ustaw wyśle wydawnictwo po otrzymaniu zamówienia i pierwszej raty.

Do

Redakcji Dziennika Ustaw R. P.
Warszawa

Długa 50

Proszę o sprzedanie mi wydawnictwa Ministerstwa Sprawiedliwości „Ustawy i Rozporządzenia z lat 1918—1934" na raty. Należność w sumie zł 94.— (dziewięćdziesiąt cztery złote) zobowiązuję się spłacić w dziesięciu równych miesięcznych ratach po zł 9.40. Pierwszą ratę zł 9.40 wpłacam równocześnie na konto czekowe P. K. O. Nr 30.130 Dziennik Ustaw R. P., następne zaś raty będę wpłacać w odstępach miesięcznych tj. . . . . dnia każdego miesiąca kalendarzowego. Wymienione wydawnictwo proszę przesłać pod adresem. . . . . .

. . . . , dnia . . . . . . 193 . . r.
(miejscowość) (data)

. . . .
(podpis)

KOMUNIKAT

w sprawie wymiany wycofanych z obiegu znaczków sądowych z napisem „opłata za doręczenie" o wartości 2 zł 50 gr.

Ministerstwo Sprawiedliwości podaje do powszechnej wiadomości, że wycofane z obiegu z dniem 1 września 1938 r. znaczki sądowe z napisem „opłata za doręczenie" o wartości 2 zł 50 gr (Monitor Polski z 1938 r. Nr 120 i Dz. Urz. Min. Sprawiedl. z 1938 r. Nr 6), mogą być wymieniane w kasach sądowych na znaczki nowego wzoru tej samej wartości najpóźniej do dnia 31 października 1938 r. włącznie.

OBWIESZCZENIE

MINISTERSTWA SPRAWIEDLIWOŚCI

o wypuszczeniu w obieg znaczków sądowych nowego wzoru z napisem „opłata sądowa" o wartości 50 gr i 1 zł i o wycofaniu z obiegu dotychczasowych znaczków tej samej wartości.

Stosownie do § 6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 17 grudnia 1934 r. w

sprawie uiszczania opłat sądowych (Dz. U. R. P. Nr 109, poz. 971) Ministerstwo Sprawiedliwości podaje do powszechnej wiadomości, że z dniem 1 września 1938 r. zostały wypuszczone w obieg nowe znaczki sądowe z napisem „opłata sądowa" o wartości 50 gr i 1 zł.

Opisanie znaczków:

obydwa rodzaje znaczków mają jednakowy temat rysunkowy i różnią się od siebie kolorem i oznaczeniem wartości; format znaczków podłużny o wymiarze rysunku 25.25 × 19.5, znaczka z marginesami 31.25 × 25.5; rysunek znaczków w środkowej części posiada ciemną prostokątną płaszczyznę, na tle której widnieje symboliczna postać bogini Temidy, w lewym rogu ciemnego tła umieszczono godło Państwa, boki ujęte są w dwie klasyczne kolumny; w górnej części na ciemnym tle pośrodku dano jasny napis „opłata sądowa", a po rogach na dwóch jasnych płaszczyznach wartość znaczka oznaczono cyframi „50 gr", odnośnie znaczków 50-groszowych i „1 zł" odnośnie znaczków 1-złotowych; całość rysunku zamknięta prostymi liniami; rysunek znaczków wykonany jest na tle giloszowym; kolor znaczka o wartości 50 gr — zielony na tle jasnożółtym, zaś o wartości 1 zł — czerwony na tle pomarańczowym.

Dotychczas będące w obiegu znaczki sądowe o wartości 50 gr i 1 zł (Monitor Polski z 1924 r. Nr 152) będą używane do dnia 31 grudnia 1938 r. Z dniem 1 stycznia 1939 r. znaczki te tracą prawo obiegu i mogą być wymienione w kasach urzędów skarbowych na znaczki nowego typu w terminie od 1 do 31 stycznia 1939 r.

UCHWAŁA SĄDU NAJWYŻSZEGO

w sprawach: 1) stosunku art. 281 k. k. do art. 177 ord. pod.; 2) właściwości władz skarbowych w zakresie przestępstw podatkowych.

Sąd Najwyższy na posiedzeniu całej Izby Karnej dnia 21 maja 1938 r. rozpoznawał wniosek Ministra Sprawiedliwości z dnia 30 listopada 1937 r., zgłoszony na zasadzie art. 41 u. s. p.

1) Czy nierzetelne prowadzenie ksiąg handlowych, powodujące uszczuplenie podatku lub narażające podatek na uszczuplenie, podlega karze tylko z art. 177 ord. pod., czy też podlega ściganiu również z art. 281 k. k.?

2) Jaki jest zakres właściwości rzeczowej władz skarbowych w sprawach o przestępstwa podatkowe, za które w myśl przepisów prawa grozi fakultatywnie kara aresztu?

i po wysłuchaniu wniosku Prokuratora uchwalił co następuje:

1) Nierzetelne prowadzenie ksiąg handlowych, powodujące uszczuplenie podatku lub narażające podatek na uszczuplenie, podlega karze tylko z art. 177 ord. pod.

2) W sprawach o przestępstwa podatkowe, przewidziane w ordynacji podatkowej, za które fakultatywnie grozi kara aresztu, władza skarbowa władna jest wymierzyć grzywnę, jeżeli jednak uzna, że należałoby wymierzyć karę aresztu lub karę aresztu i grzywnę właściwy jest wyłącznie sąd powszechny.

RUCH SŁUŻBOWY.

ZMIANY W ZARZĄDZIE CENTRALNYM.

Mianowany:

Faszczewski Franciszek, st. strażnik więzienny — kancelistą w Ministerstwie — 1.VIII. 1938 r.

Delegowany do pełnienia czynności w Ministerstwie:

Jaszczewski Rajmund, wiceprokurator apelacyjny w Poznaniu — 1.VIII.38.

SĄD NAJWYŻSZY.

Przeniesiony w stan spoczynku wobec przekroczenia 70 lat życia:

Holewiński Stefan, sędzia Sądu Najwyższego — 31.VIII.38.

SĄDY APELACYJNE.

Zwolniony wobec mianowania sędzią Najwyższego Trybunału Administracyjnego:

Werhanowski Włodzimierz, sędzia apelacyjny we Lwowie — 5.VIII.38.

SĄDY OKRĘGOWE.

Mianowani — dnia 16.VIII. 1938 r.:

Bojanowski Roman, wiceprokurator okręgowy w Lublinie — prokuratorem Sądu Okręgowego w Równem.

Kleinert Mieczysław, sędzia okręgowy śledczy Sądu Okręgowego w Warszawie — sędzią okręgowym w Warszawie.

Przeniesieni na inne miejsca na równorzędne stanowiska z urzędu:

Wieczorek Jerzy, podprokurator okręgowy — z Radomia do Zamościa — 9.VIII.1938.

Cypryszewski Kazimierz, podprokurator okręgowy — z Zamościa do Radomia — 9.VIII.38.

Popławski Wilhelm, wiceprokurator okręgowy — z Równego do Wilna — 26.VIII.38.

Zmarł:

Wróbel Józef, sędzia okręgowy w Cieszynie — 31.VII.38.

Przeniesiony na inne miejsce służbowe na równorzędne stanowisko na skutek podania:

Taraszkiewicz Janusz, wiceprokurator okręgowy z Równego do Lublina — 26.VIII.38.

SĄDY GRODZKIE.

Przeniesieni na inne miejsca służbowe na równorzędne stanowiska, na skutek podań:

Hukowski Kazimierz, sędzia grodzki — ze Słonima do Opatowa — 1.VIII.38.

Kółakowski Edmund, sędzia grodzki — z Brześcia Kuj. do Włocławka — 1.VIII.38.

Staniszewski Roman, sędzia grodzki — z Mławy do Płocka — 1.VIII.38.

Pyszora Ludwik, sędzia grodzki — z Podkamienia do Wąbrzeźna — 9.VIII.38.

Buszko Franciszek, sędzia grodzki — z Muszyny do Mielca — 9.VIII.38.

Pogorzały Tadeusz, sędzia grodzki — ze Środy do Poznania — 9.VIII.38.

Dziurzyński Józef, sędzia grodzki — z Gostynia do Skarżyska Kamiennej — 26.VIII.38.

Przeniesieni na inne miejsca służbowe na równorzędne stanowiska z urzędu—z dn. 1.IX.38:

Waszkiewicz Stanisław, sędzia grodzki — z Ilii do Wilejki — 9.VIII.38.

Piotrowski Stanisław, sędzia grodzki — z Krasnego do Mołodeczna — 9.VIII.38.

Krysiak Franciszek, sędzia grodzki — z Rakowa do Mołodeczna — 9.VIII.38.

Łyzicki Tadeusz, sędzia grodzki — z Horodyszcza do Baranowicz — 9.VIII.38.

Stawarski Eugeniusz, sędzia grodzki — z Miadzioła do Postaw — 24.VIII.38.

Przeniesiony w stan spoczynku na skutek podania — sędzia grodzki:

Kurowski Jan w Krośnie — 22.VIII.38.

Zwolnieni na skutek podań — sędziowie grodzcy:

Małachowski Marian w Poznaniu — 5.VIII.38.

Dębowski Zygmunt w Sandomierzu — 9.VIII.38.

Ferszt Eugeniusz w Nowem — 12.VIII.38.

Mitrowski Stefan w Staszowie — 12.VIII.38.

Zmarł:

Dobrowolski Jan, sędzia grodzki w Chorzowie — 27.VII.38.

ASESORZY.

Mianowany:

Nosek Henryk, egz. apl. sądowy w okręgu Sądu Apelacyjnego w Krakowie — asesorem sądowym w okręgu Sądu Apelacyjnego w Krakowie — z dn. 15.IX.38 — 31.VIII.38.

Zwolniony na skutek podania:

Daniec Władysław, asesor sądowy w okręgu Sądu Apelacyjnego w Krakowie — z dn. 31.VIII.38 — 31.VIII.38.

NOTARIATY.

Mianowany:

Kaliniewicz Aleksander, notariusz w Wilnie — notariuszem przy wydziale hipotecznym Sądu Okręgowego w Wilnie, z siedzibą w Wilnie — 24.VIII.38 r.

Przeniesieni na inne miejsca służbowe na równorzędne stanowiska — na skutek podań — notariusze:

Szymorowski Jerzy — z Sieradza do Warty — 9.VIII.38.

Gauza Czesław — z Nowego do Tczewa — 24.VIII.38.

Zmarł:

Jackowski Edward, notariusz w Gdyni — 8.VIII.38.

OGÓLNE.

Delegacje:

Czaplicki Bernard, sędzia okręgowy w Warszawie — do p. o. notariusza w Tomaszowie Maz. z dn. 16.VIII.38 do odwołania — dn. 1.VIII.38.

Starosielec Jerzy, sędzia grodzki w Piotrkowie — do p. o. sędziego okręgowego śledczego Sądu Okręgowego w Piotrkowie, z siedzibą w Piotrkowie do odwołania — 1.VIII. 38.

Śmigielski Jerzy, sędzia okręgowy w Lublinie — do p. o. kierownika Sądu Grodzkiego w Lublinie — 5.VIII.38.

Bzowski Kazimierz, sędzia Sądu Najwyższego — do p. o. pisarza hipotecznego przy wydziale hipotecznym miejskim Sądu Okręgowego w Warszawie — z dn. 1.IX.38 do odwołania — 31.VIII.38.

Szymski Henryk, sędzia grodzki w Łodzi — do p. o. pisarza hipotecznego przy wydziale hipotecznym miejskim Sądu Okręgowego w Warszawie — z dn. 1.IX.38 do odwołania — 31.VIII.38.

Konwiński Jan, sędzia okręgowy w Gdyni — do p. o. kierownika Sądu Grodzkiego w Gdyni — do odwołania — 26.VIII.38.

Warchałowski Eugeniusz, sędzia okręgowy w Poznaniu — do p. o. kierownika Sądu Grodzkiego w Poznaniu — 31.VIII.38.

Odwołanie z delegacji:

Burakiewicz Feliks, wiceprezes Sądu Okręgowego w Grodnie — do p. o. pisarza hipotecznego przy wydziale hipotecznym Sądu Okręgowego w Grodnie — 12.VIII.38.

Muraszko Czesław, sędzia apelacyjny w Warszawie — do p. o. pisarza hipotecznego przy wydziale hipotecznym miejskim Sądu Okręgowego w Warszawie z dn. 31.VIII.38 — 29.VIII.38.

Niewiarowski Piotr, sędzia okręgowy w Łomży — do p. o. pisarza hipotecznego przy wydziale hipotecznym miejskim Sądu Okręgowego w Warszawie z dn. 31.VIII.38 — 29.VIII.38.

Obwieszczenia o wolnych stanowiskach sędziowskich.

W Sądzie Najwyższym wakują dwa stanowiska sędziów w Izbie Cywilnej, jedno w sekcji 1 i jedno w sekcji 2.

Miejscowość	Stanowiska					
	Sędziowie apelacyjni	Sądy okręgowe		Sądy grodzkie		Zastępcy przewodniczących sądów pracy
		Sędziowie okręgowi	Sędziowie śledczy	Sędziowie sprawujący kierownictwo sądu	Sędziowie grodzcy	
Brasław (s. o. w Wilnie) . .	—	—	—	—	1	—
Ciechanów (s. o. w Płocku) .	—	—	—	—	1	—
Cieszanów (s. o. we Lwowie) .	—	—	—	1	—	—
Drohobycz (s. o. w Samborze) .	—	—	—	—	1	—
Hancewicze (s. o. w Pińsku) .	—	—	—	—	1	—
Inowrocław (s. o. w Bydgoszczy)	—	—	—	—	1	—
Lida (s. o. w Wilnie)	—	—	—	—	1	—
Lwów	—	—	—	—	—	1
Łódź	—	—	1	—	—	—
Mława (s. o. w Płocku) . . .	—	—	—	—	1	—
Muszyna (s. o. w Nowym Sączu)	—	—	—	—	1	—
Smorgonie (s o. w Wilnie) . .	—	—	—	—	1	—
Sochaczew (s. o. w Warszawie)	—	—	—	—	1	—
Stanisławów	—	1	—	—	1	—
Tarnopol	—	—	—	—	1	—
Telechany (s. o. w Pińsku) . .	—	—	—	—	1	—
Warszawa	1 c.	—	—	—	—	—
Wilno	—	—	1	—	—	—
Zduńska Wola (s. o. w Kaliszu)	—	—	—	—	1	—

Uwaga: c.—oznacza wydz. cywilny.

Podania ze zgłoszeniem kandydatury na powyższe stanowiska należy wnosić w terminie czternastodniowym od daty niniejszego Dziennika do właściwego prezesa sądu.

ADWOKATURA.

W okręgu Izby Adwokackiej w Krakowie.

Okręgowa Rada Adwokacka w Krakowie na posiedzeniu odbytym w dniu 4 lipca 1938 r. ukonstytuowała się jak następuje:

Dziekan: Dr Rowiński Stanisław, adw. w Krakowie,
I Wicedziekan: Dr Marekowski Władysław, adw. w Krakowie,
II Wicedziekan: Grzegorzewski Marian, adw. w Kielcach,
Skarbnik: Dr Bardel Jan, adw. w Krakowie,
Zastępca skarbnika: Dr Bierczyński Tadeusz, adw. w Wieliczce,
Sekretarz: Dr Wusatowski Zygmunt, adw. w Krakowie,
Zastępca sekretarza: Dr Grzybowski Stefan, adw. w Krakowie,
I Rzecznik dyscyplinarny: Dr Wasilkowski Ludwik, adw. w Krakowie,
Rzecznicy dyscyplinarni: Dr Byliński Jerzy, adw. w Krakowie,
Dr Güntner Rudolf, adw. w Krakowie,
Jankowski Stanisław, adw. w Kielcach,
Dr Kubiczek Józef, adw. w Wadowicach,
Dr Lilienthal Zygmunt, adw. w Krakowie,
Bibliotekarz: Dr Grzybowski Stefan, adw. w Krakowie.

Zmiany zaszłe w liście adwokatów w czasie od 1.VIII — 31.VIII. 1938 r.:

P r z e n i e ś l i   s i e d z i b y:

Dr Hirschfeld Aron z Rymanowa do Krakowa, św. Gertrudy 14; mgr Reiter Leonora z Wadowic do Jaworzna; Swiądrowski Władysław ze Stopnicy do Skawiny; mgr Wurzel Eliasz z Pilzna do Dębicy.

S k r e ś l o n y   z   l i s t y   a d w o k a t ó w:

Dr Marian Stampfl, z siedzibą w Starym Sączu wskutek przeniesienia siedziby do okręgu Izby Adwokackiej we Lwowie.

Z m i e n i ł a   n a z w i s k o:

Dr Ferber Maria Wera, adw. w Krakowie na Gottliebowa, wskutek zamążpójścia.

W okręgu Izby Adwokackiej w Lublinie.

Okręgowa Rada Adwokacka w Lublinie ukonstytuowała się w sposób następujący:

Dziekan Rady: adw. Zaremba Roman,
Wicedziekan: adw. Grymiński Stefan,
Wicedziekan: adw. Kalinowski Stanisław,
I Rzecznik dyscypl.: adw. Kalinowski Stanisław,
Sekretarz: adw. Miketta Lucjan,
Sekretarz: adw. Leśnikowski Roman,
Skarbnik: adw. Bartkowicz Wacław,
Zast. skarbnika: adw. Miketta Lucjan,
Bibliotekarz: adw. Leśnikowski Roman,
Rzecznicy dyscypl.: adw. adw.: Szwentner Stefan, Pliszczyński Czesław, Zaściński Józef, Hirszel Ignacy, Chraniewicz Michał, Niedźwiecki Witold.

Sąd dyscyplinarny Izby Adwokackiej w Lublinie na kadencję 1938/1939 r. ukonstytuował się w sposób następujący:

Prezes: Stefan Lisowski, adw. z Lublina,
Wiceprezesi: Władysław Korciak, adw. z Lublina,
Jan Puchniarski, adw. z Lublina,
Członkowie: Czesław Borer, adw. z Lublina,
Tytus Daszkiewicz-Bortnowski, adw. z Lublina,
Wacław Godlewski, adw. z Łucka,
Zdzisław Gołębiowski, adw. z Lublina,
Jan Leszczyński, adw. z Łucka,
Zdzisław Lindeman, adw. z Radomia,
Jan Strawiński, adw. z Lublina,
Adam Zaleski, adw. z Krzemieńca,
Władysław Tarkowski, adw. z Lublina.

W okręgu Izby Adwokackiej we Lwowie.

P r z e n i ó s ł   s i e d z i b ę:

Mgr Karol Inslicht, adw. w Uhnowie, z dniem 23 lipca 1938 r., z Uhnowa do Mostów Wielkich.

W okręgu Izby Adwokackiej w Wilnie.

Zmiany zaszłe w liście adwokatów w czasie od 1.VII — 1.VIII. 1938 r.:

W p i s a n i   n a   l i s t ę   a d w o k a t ó w:

Karnawalski Czesław-Lucjan, z siedzibą w Kosowie-Poleskim; Lemieszewski Leonard, z siedzibą w Łyntupach; Orensztejn Mojżesz, z siedzibą w Wilnie, ul. Jagiellońska 7.

P r z e n i ó s ł   s i e d z i b ę:

Jan Wizgird, z Jaszun do Wilna, ul. Wileńska 37 m. 1.

S k r e ś l o n y   z   l i s t y   a d w o k a t ó w:

Czarnous Stanisław, wskutek śmierci.

Zmiany zaszłe w liście adwokatów w czasie od 1.VIII. — 1.IX. 1938 r.:

P r z e n i e ś l i   s i e d z i b y:

Kowalska Jadwiga, ze Szczuczyna Nowogródzkiego do Stołpców, ul. Rubieżewicka III-b; Wołk Albert, z Duniłowicz do Iwia k. Lidy, ul. Piłsudskiego 2.

S k r e ś l o n y   z   l i s t y   a d w o k a t ó w:

Samowicz Piotr, wskutek śmierci.

BIBLIOGRAFIA.

W serii prac, wydawanych przez „Bibliotekę Umiejętności Prawnych i Politycznych", ukazały się następujące dzieła:

1. F. Geny, Ph. Heck, J. Kohler, E. Waśkowski: O metodzie wykładni prawa.
2. H. Kelsen: O istocie i wartości demokracji.
3. R. Payen: O powołaniu adwokatury i sztuce obrończej.
4. S. Rosmarin: Pośrednictwo przy zawieraniu małżeństw. Konkubinat. Studia nad zagadnieniami dobrych obyczajów w prawie prywatnym.
5. H. Capitant: Wstęp do nauki prawa cywilnego.
6. G. Radbruch: Zarys filozofii prawa.
7. M. Amos: Konstytucja angielska.
8. L. Duguit: Kierunki rozwoju prawa cywilnego od początku XIX w.

Tłoczono z polecenia Ministra Sprawiedliwości w Drukarni Państwowej w Warszawie. Nr 101246.

Konto czekowe w P. K. O.: Dziennik Urzędowy Ministerstwa Sprawiedliwości Nr. 30122. Cena 50 gr.

Od Administracji: Prenumerata Dziennika Urzędowego Ministerstwa Sprawiedliwości wynosi 2 zł kwartalnie, 8 zł rocznie. Prenumeratę opłacać należy przynajmniej na tydzień przed rozpoczęciem każdego kwartału.

Reklamacje z powodu nieotrzymania poszczególnych numerów Dziennika Urzędowego należy wnosić niezwłocznie po otrzymaniu następnego kolejnego numeru.